

Procedura organizowania i udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej VII Liceum Ogólnokształcące im. Marii Konopnickiej w Lublinie

Podstawa prawna:

Rozporządzenie MEN z dnia 9 sierpnia 2017 roku w sprawie zasad organizacji i udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach z późniejszymi zmianami.

Rozporządzenie MEN z dnia 9 sierpnia 2017 roku w sprawie warunków organizowania kształcenia, wychowania i opieki dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnych, niedostosowanych społecznie i zagrożonych niedostosowaniem społecznym z późniejszymi zmianami.

Ustawa z dnia 14 grudnia 2016 roku – Prawo oświatowe z późniejszymi zmianami.

1. Pomoc psychologiczno-pedagogiczna udzielana uczniowi w szkole polega na rozpoznaniu i zaspokajaniu indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych ucznia oraz rozpoznaniu jego indywidualnych możliwości psychofizycznych i czynników środowiskowych wpływających na jego funkcjonowanie w szkole w celu wspierania potencjału rozwojowego ucznia i stwarzania warunków do jego aktywnego i pełnego uczestnictwa w życiu szkoły oraz w środowisku społecznym.
2. Potrzeba objęcia ucznia pomocą psychologiczno-pedagogiczną wynika w szczególności z
 - niepełnosprawności,
 - niedostosowania społecznego,
 - zagrożenia niedostosowaniem społecznym,
 - z zaburzeń zachowania lub emocji,
 - szczególnych uzdolnień,
 - specyficznych trudności w uczeniu się,
 - deficytów kompetencji i zaburzeń sprawności językowych,
 - choroby przewlekłej,
 - sytuacji kryzysowych lub traumatycznych,
 - niepowodzeń edukacyjnych,
 - zaniedbań środowiskowych związanych z sytuacją bytową ucznia i jego rodziny, sposobu spędzania wolnego czasu, kontaktów środowiskowych,
 - trudności adaptacyjnych związanych z różnicami kulturowymi lub ze zmianą środowiska edukacyjnego, w tym związanych z wcześniejszym kształceniem za granicą.
3. Pomoc psychologiczno-pedagogiczna udzielana w szkole rodzicom uczniów i nauczycielom polega na wspieraniu ich w rozwiązywaniu problemów dydaktycznych i wychowawczych oraz rozwijaniu ich umiejętności wychowawczych w celu zwiększenia efektywności pomocy psychologiczno-pedagogicznej.
4. Pomocy psychologiczno-pedagogicznej w szkole udzielają uczniom nauczyciele, wychowawcy oraz specjaliści, w szczególności pedagog, psycholog, doradca zawodowy.
5. Pomoc psychologiczno-pedagogiczna jest organizowana i udzielana we współpracy z:
 - rodzicami uczniów,
 - poradniami psychologiczno – pedagogicznymi, w tym poradniami specjalistycznymi,
 - placówkami doskonalenia nauczycieli,
 - innymi szkołami i placówkami,

- organizacjami pozarządowymi oraz instytucjami działającymi na rzecz rodziny, dzieci i młodzieży,
6. Pomoc psychologiczno – pedagogiczna w szkole jest udzielana z inicjatywy:
 - ucznia,
 - rodziców ucznia,
 - dyrektora szkoły,
 - nauczyciela, wychowawcy lub specjalisty prowadzących zajęcia z uczniem,
 - pielęgniarki środowiska nauczania i wychowania lub higienistki szkolnej,
 - poradni,
 - pracownika socjalnego,
 - asystenta rodziny,
 - kuratora sądowego,
 - asystenta edukacji romskiej,
 - innej osoby prowadzącej zajęcia z uczniem,
 - organizacji pozarządowej.
 7. Pomoc psychologiczno-pedagogiczną organizuje dyrektor szkoły.
 8. Korzystanie z pomocy psychologiczno-pedagogicznej w szkole jest dobrowolne i nieodpłatne.
 9. W szkole pomoc psychologiczno – pedagogiczna jest udzielana w trakcie bieżącej pracy z uczniem oraz przez zintegrowane działania nauczycieli i specjalistów, a także w formie:
 - zajęć rozwijających uzdolnienia,
 - zajęć rozwijających umiejętności uczenia się,
 - zajęć dydaktyczno-wyrównawczych,
 - zajęć specjalistycznych: korekcyjno-kompensacyjnych, logopedycznych, rozwijających kompetencje emocjonalno-społeczne, innych zajęć o charakterze terapeutycznym,
 - zajęć związanych z wyborem kierunku kształcenia i zawodu,
 - zindywidualizowanej ścieżki kształcenia,
 - warsztatów,
 - porad i konsultacji.
 10. Pomoc psychologiczno-pedagogiczna jest udzielana rodzicom uczniów oraz nauczycielom w formie porad, konsultacji, warsztatów i szkoleń.
 11. W przypadku stwierdzenia, że uczeń ze względu na potrzeby rozwojowe lub edukacyjne oraz możliwości psychofizyczne wymaga objęcia pomocą psychologiczno-pedagogiczną nauczyciel lub specjalista niezwłocznie udzielają uczniowi tej pomocy w trakcie bieżącej pracy i informują o tym wychowawcę klasy.
 - Wychowawca klasy informuje innych nauczycieli lub specjalistów o potrzebie objęcia ucznia pomocą psychologiczno-pedagogiczną w trakcie ich bieżącej pracy z uczniem, jeśli stwierdzi taką potrzebę.
 - Wychowawca klasy planuje i koordynuje udzielanie uczniowi tej pomocy.
 - Dyrektor ustala formy, okres ich udzielania oraz wymiar godzin, w którym poszczególne formy będą realizowane.
 - Wychowawca dokumentuje udzielanie uczniowi pomocy psychologiczno-pedagogicznej w dokumentacji wychowawcy.
 12. W przypadku uczniów objętych pomocą psychologiczno pedagogiczną wychowawcy, specjaliści i nauczyciele pracujący z dzieckiem i udzielający pomocy oceniają efektywność udzielonej pomocy i formułują wnioski dotyczące dalszych działań mających na celu poprawę funkcjonowania ucznia.
 13. Wnioski te są uwzględniane w planowaniu dalszej pomocy mającej na celu poprawę funkcjonowania ucznia.

14. W przypadku ucznia posiadającego orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego planowanie i koordynowanie udzielania pomocy, w tym ustalenie dla ucznia zakresu i sposobu dostosowania wymagań edukacyjnych do jego indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych oraz możliwości psychofizycznych, form udzielania tej pomocy, okresu ich udzielania oraz wymiaru godzin, jest zadaniem zespołu złożonego z nauczycieli uczących danego ucznia.
 - Pracę zespołu koordynuje wychowawca oddziału,
 - Zespół, po dokonaniu wielospecjalistycznej oceny funkcjonowania ucznia oraz uwzględniając zalecenia zawarte w orzeczeniu o potrzebie kształcenia specjalnego, opracowuje dla ucznia na dany etap kształcenia indywidualny program edukacyjno-terapeutyczny,
 - Zespół, co najmniej dwa razy w roku, dokonuje okresowej wielospecjalistycznej oceny funkcjonowania ucznia, uwzględniając ocenę efektywności udzielanej pomocy psychologiczno-pedagogicznej oraz, w miarę potrzeb, dokonuje modyfikacji programu.
15. O potrzebie objęcia ucznia pomocą psychologiczno-pedagogiczną wychowawca informuje rodziców ucznia lub pełnoletniego ucznia w formie przyjętej w klasie.
16. O ustalonych dla ucznia formach, okresie udzielania pomocy oraz wymiarze godzin, w których poszczególne formy będą realizowane, dyrektor szkoły niezwłocznie informuje pisemnie rodziców ucznia lub pełnoletniego ucznia w sposób przyjęty w szkole.
17. Do zadań pedagoga i psychologa w szkole należy w szczególności:
 - prowadzenie badań i działań diagnostycznych, w tym diagnozowanie indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych oraz możliwości psychofizycznych uczniów w celu określenia mocnych stron, predyspozycji, zainteresowań i uzdolnień uczniów oraz przyczyn niepowodzeń edukacyjnych lub trudności w funkcjonowaniu uczniów, w tym barier i ograniczeń utrudniających funkcjonowanie ucznia i jego uczestnictwo w życiu szkoły,
 - diagnozowanie sytuacji wychowawczych w celu rozwiązywania problemów wychowawczych stanowiących barierę i ograniczających aktywne i pełne uczestnictwo ucznia w życiu szkoły,
 - udzielanie pomocy psychologiczno-pedagogicznej w formach odpowiednich do rozpoznanych potrzeb,
 - podejmowanie działań z zakresu profilaktyki uzależnień i innych problemów dzieci i młodzieży,
 - minimalizowanie skutków zaburzeń rozwojowych, zapobieganie zaburzeniom zachowania oraz inicjowanie różnych form pomocy w środowisku szkolnym i pozaszkolnym uczniów,
 - pomoc rodzicom i nauczycielom w rozpoznawaniu i rozwijaniu indywidualnych możliwości, predyspozycji i uzdolnień uczniów,
 - inicjowanie i prowadzenie działań mediacyjnych i interwencyjnych w sytuacjach kryzysowych,
 - wspieranie nauczycieli i innych specjalistów w rozpoznawaniu indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych oraz możliwości psychofizycznych uczniów w celu określenia mocnych stron, predyspozycji, zainteresowań i uzdolnień uczniów oraz przyczyn niepowodzeń edukacyjnych lub trudności w funkcjonowaniu uczniów, w tym barier i ograniczeń utrudniających funkcjonowanie ucznia i jego uczestnictwo w życiu szkoły, udzielaniu pomocy psychologiczno-pedagogicznej.
18. Wsparcie merytoryczne dla nauczycieli i specjalistów udzielających pomocy, na wniosek dyrektora szkoły, zapewniają poradnie oraz placówki doskonalenia nauczycieli.